

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ΧΕΡΙΡ

Όνομα: **ΧΕΡΙΡ**

Επίθετο: **SIYABEND**

Ηλικία: **31**

Χώρα προέλευσης: **ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ**

(Τούρκικη υπηκοότητα)

Ζει στην **Ιταλία** από το: **November 2012**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

«Στην Τουρκία ο στρατός έκανε επιδρομές στις κουρδικές περιοχές, έκαιγε χωριά και σκότωνε Κούρδους χωρικούς. Δεν μπορείς ελεύθερα να εκφράσεις την πολιτισμική και πολιτική σου ταυτότητα, δεν μπορείς να εκφράσεις τη γνώμη σου δημόσια, ούτε έχεις τη δυνατότητα να υπερασπιστείς τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτή ήταν η κατάσταση που με ανάγκασε να φύγω από τη χώρα, για να αποφύγω τη φυλακή, τη δίωξη και τον θάνατο».

«ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΦΥΓΩ ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΙ ΕΙΡΗΝΙΣΤΗΣ»

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΕΡΙΡ: Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΚΑΙ Η ΦΥΓΗ

Ο Χερίρ Siyabend γεννήθηκε στο Diyarbakir, της Τουρκίας. Έχει 2 αδερφές και 2 αδερφούς και αυτός είναι ο μεγαλύτερος. Ο Χερίρ έχει πτυχίο στη Μόδα και μετά το κολέγιο δούλεψε στη βιομηχανία της μόδας για ένα χρόνο. Ενώ σπούδαζε, δούλευε στη βιομηχανία του κινηματογράφου, σαν καλλιτεχνικός διευθυντής,

σαν βοηθός και σαν φωτογράφος και συνεργαζόταν με Τούρκους και ξένους δημοσιογράφους. Και οι δύο αδερφές του σπούδασαν στην ακαδημία καλών τεχνών, οι αδερφοί του είναι ποδοσφαιριστές, η μητέρα του δουλεύει στο σπίτι και ο πατέρας του είναι τραγουδοποιός.

Το 1980 κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος στην Τουρκία, όπως πολλές οικογένειες, έτσι και η οικογένεια του πατέρα του αναγκάστηκε να μετακομίσει στην Κωνσταντινούπολη και να φτιάξει μια νέα ζωή. Το 1984 οι γονείς του παντρεύτηκαν και μετακόμισαν στο Silvan. Ο Χερίρ γεννήθηκε το 1986 και μετά τη γέννησή του γύρισαν πίσω στην Κωνσταντινούπολη εξαιτίας των πιέσεων της τούρκικης κυβέρνησης, όπου και πήγε στο νηπιαγωγείο, στο δημοτικό και στο γυμνάσιο.

Μέσα σ'αυτά τα χρόνια υπέστη διακρίσεις από την τουρκική κυβέρνηση και τους εθνικιστές γιατί ήθελε να σπουδάσει στη μητρική του γλώσσα, τα κουρδικά. Τον κακομεταχειρίζονταν όταν ήταν 12 ετών και τον φυλάκισαν για μία βδομάδα. Ενώ ήταν στη φυλακή, υπέστη βασανιστήρια, αλλά αντιστεκόταν στα εγκλήματα της τούρκικης κυβέρνησης. Μετά το λύκειο, αυτός και η οικογένειά του γύρισαν πίσω στο Κουρδιστάν, στην νοτιοανατολική Τουρκία. Ήταν εκεί για τρεις μήνες και έπειτα του δόθηκε η ευκαιρία να συμμετέχει στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εθελοντισμού στο Eboli της Ιταλίας. Μετά από έξι μήνες, έπειτα από το τέλος του προγράμματος γύρισε στην Τουρκία και γράφτηκε στο Τμήμα Οικονομικών του Πανεπιστημίου Kafka.

Κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους στο πανεπιστήμιο, έγινε ακτιβιστής και ασχολήθηκε με τα ανθρώπινα δικαιώματα και την αναγνώριση της κουρδικής γλώσσας στα πανεπιστήμια. Οργάνωσε καμπάνια συλλογής υπογραφών και μετά το τέλος της αποβλήθηκε από το πανεπιστήμιο. Μετά από τρία χρόνια, το 2009

Ξεπέρασα τα εμπόδια ζητώντας βοήθεια από Ιταλούς φίλους και ιταλικές οργανώσεις.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ΧΕΡΙΡ

με τον καινούριο νόμο, είχε την ευκαιρία να πάει πίσω στο κολέγιο και να γραφτεί σε άλλο τμήμα, από το οποίο αποφοίτησε το 2011. Λίγο αργότερα, η τούρκικη κυβέρνηση τον ανάγκασε να ενταχθεί στο στρατό. Στην Τουρκία ο στρατός έκανε επιδρομές στις κουρδικές περιοχές, έκαιγε χωριά και σκότωνε κούρδους χωρικούς. Σαν φανατικός ειρηνιστής που ήταν, έπρεπε να δραπετεύσει.

ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Όταν έφτασε στην Ιταλία, είχε διάφορες δυσκολίες, όπως όλοι οι αιτούντες άσυλο. Κοιμήθηκε για πολλές μέρες μπροστά στο αρμόδιο τμήμα και στο δρόμο περιμένοντας να υποβάλει αίτημα ασύλου, μέχρι που βρήκε το κοινωνικό-πολιτιστικό κέντρο "Ararat" όπου και έμεινε μέχρι τον Οκτώβριο του 2013. Εκεί μπορούσε να μιλήσει με άλλους Κούρδους από άλλες περιοχές του Κουρδιστάν για θέματα σχετικά με την ταυτότητα και τον πολιτισμό. Μπορούσε να μοιραστεί μαζί τους τον πόνο του, καθώς όλοι στο κέντρο είχαν ζήσει παρόμοιες εμπειρίες.

Το πρώτο εμπόδιο ήταν η γλώσσα. Τα άλλα μεγάλα εμπόδια ήταν η γραφειοκρατία, ο ρατσισμός, η εύρεση εργασίας και οι πολιτισμικές διαφορές. Τον βοήθησαν Κούρδοι, που είχαν ήδη χτίσει της ζωή τους στην Ιταλία, οργανισμοί ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κάποιοι φίλοι Ιταλοί.

ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Όταν του χορηγήθηκε καθεστώς ανθρωπιστικής προστασίας, είχε την ευκαιρία να δουλέψει σε πολλά κέντρα υποδοχής σαν πολιτιστικός διαμεσολαβητής αλλά συνέχιζε να

Έχω μάθει και έχω δεχτεί την ιταλική κουλτούρα αλλά ταυτόχρονα έκανα και την δική μου κουλτούρα γνωστή.

είναι εθελοντής στο κοινωνικό-πολιτιστικό κέντρο "Ararat".

Ο στόχος τους είναι να βοηθήσει Κούρδους που έρχονται στην Ιταλία ζητώντας άσυλο και να διαδώσει τον κουρδικό πολιτισμό και τον αγώνα των Κούρδων. Έχει την ευκαιρία να συνεργαστεί με πολλές οργανώσεις στο χώρο της μετανάστευσης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Χάρη στην προηγούμενη του εμπειρία στο χώρο της φωτογραφίας και του κινηματογράφου, δουλεύει με δημοσιογράφους και φτιάχνουν ντοκιμαντέρ στην Ιταλία, τη Συρία και το Ιράκ με θέμα τα θύματα του ISIS που παραγκωνίζονται από τα ΜΜΕ και οργανώνει εκθέσεις φωτογραφίας που απεικονίζουν την κουρδική πραγματικότητα.